

ה"ת 22057/10/23 - עלי אחמד נגד תחנת משטרה- מג'ד אל כרום

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 22057-10-23 אחמד נ' תחנת משטרה- מג'ד אל כרום
תיק חיצוני: 410646/2023
לפני כבוד השופטת פרחא ג'ובראן מילר
המבקש עלי אחמד
נגד המשיב תחנת משטרה- מג'ד אל כרום

החלטה

לפניי בקשה לשחרור תפוסים;

אקדח בריטה מסוג מגולבן, תחמושת ושתי מחסניות,

רובה אוויר ותחמושת,

רישיונות לשני כלי הנשק.

(להלן: "התפוסים")

עיקר הבקשה

המבקש עותר לשחרור התפוסים שהוחזקו על ידו כדין ובהתאם לרישיון בתוקף (העתק הרישיונות צורפו לבקשה והעתק נוסף צורף לאחר הדיון שהתקיים במעמד הצדדים).

בבקשתו עמד המבקש על נסיבות תפיסת התפוסים במסגרת חיפוש כדין שנעשה על ידי המשיבה בביתו ובחצריו, בהתאם לצו חיפוש המופנה כלפי בנו עטוא אחמד. עוד הובא לידיעה במסגרת הבקשה כי במסגרת החיפוש, נתפס נשק לא חוקי מוסלק "באזור קרוב לביתו של המבקש".

המבקש הדגיש כי הוא מחזיק את התפוסים ברישיון כדין מזה כשלושים שנים, ללא כל אירוע חריג, כי הוא איש שומר חוק ללא עבר פלילי וללא כל הסתבכות עם החוק והוסף שהוא התנדב במסגרת כוחות הביטחון בירושלים במשך 10 שנים ובכך תרם תרומה משמעותית כאזרח בעוד שהמשך החזקת התפוסים על ידי המשטרה, מהווה פגיעה בזכויותיו.

המבקש הדגיש כי הוא לא נחקר כחשוד בכל הנוגע לנשק שנמצא בסביבתו וכי גם בחלוף למעלה מחודשיים וחצי, לא נקרא לחקירה וכי בנו אשר נעצר במועד התפיסה (15.9.2023) שוחרר בתנאים בהתאם להחלטת בית משפט.

עמוד 1

עמדת המשיבה

המשיבה, בתגובה קצרה בכתב, התנגדה לבקשת השחרור וציינה כך: "מדובר באירוע חמור בו נתפס נשק לא חוקי בחיפוש בכניסה לביתו של המבקש. בשלב הזה היחידה החוקרת לא מאשרת החזרת התפוסים המבוקשים עד לבירור הסופי".

במסגרת הדיון שהתקיים במעמד הצדדים, הוסיף נציג המשיבה וטען כדלקמן:

א. הדגיש את נסיבות התפיסה, כאשר במקרקעין שבחזקת המבקש נתפס נשק לא חוקי ובאותו מעמד נתפסו גם התפוסים המבוקש שחרורם.

ב. נטען כי לא הוכח שרובה האוויר מוחזק על ידי המבקש עפ"י רישיון בתוקף. באשר לאקדח, אין חולק כי המבקש החזיק בו עפ"י רישיון בתוקף. בהמשך ובמסגרת הדיון הוסבה תשומת ליבו להעתק הרישיון של רובה האוויר שצורף לבקשה ועל כך הוא הגיב שגם אם הרובה מוחזק עפ"י רישיון בתוקף, תגובת המשיבה תעמוד בעינה בשים לב ליתר הטענות שנטענו לעניין האקדח.

ג. נציג המשיבה טען שנפתח הליך מנהלי לביטול רישיון הנשק של המבקש אך בהמשך הוא דייק את הטיעון וציין שהמשיבה צפויה להגיש בקשה לביטול הרישיון בהליך מנהלי שטרם החל.

ד. המשיבה טרם סיימה את פעולות החקירה וטרם החליטה מה יעלה בגורל התיק. בהקשר זה, השיב נציג המשיבה שאין בידו להצביע על פרק הזמן הדרוש למשיבה להשלים את החקירה.

ה. נציג המשיבה הבהיר כי החשוד בהחזקת הנשק הלא חוקי שנתפס הוא בנו של המבקש ולא המבקש בעצמו. בעמ' 1, שורה 27 ואילך, נרשמו דבריו של הציג המשיבה לפיהם: **"אנו לא מייחסים לו את ההחזקה של הנשק הלא חוקי, אנו נמשיך את החקירה בתיק ובהתאם לתוצאות נפעל, אם יהיה צורך נחקור גם את המבקש, אנו ממתנים לתוצאות מסוימות לגבי הנשק הלא חוקי שנתפס"**.

הדיון במעמד הצדדים

סיום 29.11.2023 קיימתי דיון במעמד הצדדים במסגרתו שמעתי את טענות הצדדים כפי שסיכמתי אותן לעיל.

בנוסף, עיינתי בתיק החקירה שהוצג בפניי במלואו. בשים לב לעובדה שמדובר בחקירה שטרם הסתיימה, לא ניתן להרחיב לגבי המסמכים הקיימים בתיק אך ניתן לציין כי עיון בתיק אינו מעלה סוגיה מהותית שיש להתייחס אליה, נוסף על הטענות שהעלו הצדדים.

לאחר מועד הדיון הוסיף ב"כ המבקש והגיש לתיק העתק נוסף של רישיון התפוסים בתוקף עד ליום 30.9.2025 ואין עוד ספק שהמבקש החזיק בתפוסים עפ"י רישיון כדן. אזכיר כי הרישיונות מוחזקים כחלק מהתפוסים ובידי המשיבה.

דין והכרעה - עילות התפיסה

1. המקור הנורמטיבי לתפיסת חפצים בידי המשטרה מצוי בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"). בהתאם לפקודה קיימות 5 חלופות העשויות, כל אחת, לשמש מקור סמכות לתפיסת חפץ, כשקיים יסוד סביר להניח אחד מאלה: באותו חפץ נעברה עבירה; עומדים לעבור עבירה; החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה; החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או ניתן כאמצעי לביצועה.
2. כל אחת מהחלופות משקפת תכלית, מתוך שלוש התכליות העיקריות המצמיחות מקור סמכות לתפיסת חפץ: תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת חילוט חפץ הקשור בעבירה במסגרת העונש הנגזר על העבריין; תפיסה לצורך הצגת החפץ כראייה בביהמ"ש.
3. בעוד שעצם תפיסת התפוסים בידי המשיבה, נעשתה בסמכות, הרי המשך החזקתם מחייב כי מקור הסמכות לתפיסתם לא פקע וכי תכלית התפיסה נותרה בעינה.
4. המשיבה לא טענה לעילת תפיסה שממשיכה להתקיים בחלוף כחודשיים וחצי מיום התפיסה. ניתן לדלות מטיעוני נציג המשיבה כי על אף שהמבקש לא נחקר ואינו חשוד בשלב הזה, החקירה לא הסתיימה וייתכן כי יתברר בעתיד, לאחר ביצוע פעולות חקירה נוספות, כי למבקש יוחסו חשדות בביצוע עבירה.
5. יוצא אפוא- שהמבקש לא נחקר כחשוד, אינו חשוד, לא ידוע אם יהיה חשוד והמשיבה לא ידעה להצביע על פרק הזמן הדרוש לשם בחינת אפשרות לקיומה של עילת תפיסה עתידית. בנסיבות אלו, אין נפקות לטענה כי המשך החזקת התפוסים מוצדק מעצם כך שנשק לא חוקי נתפס בכניסה לביתו של המבקש, שכן הוא עצמו אינו חשוד בכל עבירה.
6. משכך, לא מצאתי עילת תפיסה שמצדיקה המשך החזקת התפוסים ואין לי אלא להורות על שחרורם.
7. **החלטתי הינה במישור דיני התפיסה ואין לה כל השלכה על כל הליך מנהלי שהמשיבה נקטה בו או בדעתה לנקוט בו בעתיד.**
8. אני מעכבת את כניסת החלטתי זו לתוקפה ליום 17.12.2023 כדי לאפשר הגשת ערר בטרם שחרור התפוסים.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשפ"ד, 01 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.